

hanneli

– ET MOTEMUST

*Eks-modellen, fotografen og bloggeren
HANNELI MUSTAPARTA
fra Bekkestua erobrer verden med stil.*

*Tekst: LINE TILLER Foto: DUSAN RELJIN
Styling: ANASTASIA MARANO*

GUL SILKETOPP FRA ETRO.
FLØYELSSHORTS FRA TOPSHOP.
SVARTE PUMPS FRA TOPSHOP.
KJEDE FRA LEE ANGEL.
RINGER FRA MATTINA AMANITA.
NEGLERINGER FRA LAURICCI.
ARMBÅND FRA LEE ANGEL
OG MATTINA AMANITA.

Lette fingre stryker kjapt og kontrollert over mørkelilla fløyel fra 70-tallet, videre over en knallgul styggfin dress. De stopper opp ved en babyrosa drakt som «nesten er så søt at den er ironisk». Hanneli Mustaparta (28) har mange års trening i å luke ut skatter fra second hand-butikker. Slik som den hun er i nå. Favoritten Screaming Mimis på Manhattan.

– Se på denne, da! Sååå fin. Det står «Kawaii» med regnbuebokstaver, og det er et av mine favorittord på japansk. Det betyr superkult ...

Hanneli trykker den lyseblå utvaska T-skjorta til sitt bryst. Bokstavelig talt. Hun lukker øynene i to sekunder, smiler. Men så.

– Å, nei! Står det Hawaii?

Møt Hanneli, hun som i disse dager er avbildet på tre T-skjorter hos den globale kleskjeden Zara, og som blir flydd fra New York til Barcelona for å style høstkolleksjonen til Mango etter «sin smak». Dette er jenta som etter bare halvannet år som selvlært kamerakunstner, knipser gatemote i New York for *Vogue*, er kåret til en av verdens ti viktigste motebloggere, og stadig observeres på de mest høythengende moteshow i verdens motemetropoler. Alltid smilende, kul og chic. Motestjerna Hanneli kunne fort slengt den nye hvite saueskinnsjakka fra Acne hun har på seg over skulderen, og skutt nesa i været. Men denne jenta fra Bærum, hun som ikke fikk nye klær på grunn av foreldrenes dårlige råd, men heller arvet heklede vester og stretchbukser fra storesøsteren, som igjen hadde arvet fra datteren til morens kollega, er så ydmyk og takknemlig at når fans spør om autografer, kaller henne et ikon og gjør fortausintervjuer med mobilkamera, er hun den som blir mest opprømt.

– Det føles som om jeg er blitt sugd opp av en UFO, ført bort og sluppet ned på en helt annet planet, sier Hanneli og gaper ut i lufta mens hun ler høyt. ►

MINTGRØNN BLAZER FRA RISTO BIMBOLOSKI, GULLKJEDE FRA BIJULES, ØREDOBBER FRA LAURICCI, ARMBÅND OG RINGER FRA SOO IHN KIM, LIMEPFARGEDE PUMPS FRA TANIA SPINELLI, ROSA PLEKSCOVER TIL HÆLERE FRA RISTO BIMBOLOSKI.

Fotograf Dusan Reljin har latt seg inspirere av den legendariske franske mote fotografen Guy Bourdin i disse bildene av Hanneli Mustaparta. Bourdin, som døde i 1991, var en banebrytende – og svært krevende – fotograf som blant annet fikk modellene til å posere i de mest absurde og ofte svært ukomfortable stillinger. – Da jeg begynte med foto, visste jeg ikke hvem **Guy Bourdin** var, men jeg kjente til Helmut Newton. Helmut var en kjempestor inspirasjon for meg. Og så oppdaget jeg Bourdin. Alt fra farger til estetikken, måten å se på kvinner på, friheten og glamouren stemte med måten jeg hadde lyst til å ta bilder på. Siden jeg først ble kjent med bildene hans, har han vært en stor inspirasjon, sier Dusan.

– Jeg føler jeg er med i innspillingen av *The September Issue* (motedokumentar, red. ann.) mens folk haster forbi i gangene inne på Vogue. Og når jeg får være med og lede Fashions Night Out-show med Blake Lively (fra *Gossip Girl*) og Andre Leon Talley på TV, da tar jeg meg selv i å tenke «Gud, hva gjør lille Hanneli fra Bekkestua her?».

Vi forstår – livet er ufattelig fabelaktig. Likevel er hun enkelte dager så nervøs for å gjøre en dårlig jobb at hun skulle ønske det fantes en helt egen bloggerferie i kalenderen.

– Når jeg tenker over hvor mange moteredaktører og andre mennesker verden over som følger med på mine valg, kan jeg bli så kjempestressa at jeg holder meg unna blogging ei hel uke. Det er viktig for meg å ikke blogge med mindre jeg virkelig vil vise fram en persons stil, og ikke poste hyppige oppdateringer bare for å holde lesertallet høyt. Jeg gjør dette mest for meg selv, så når jeg får slike tanker, tenker jeg tilbake på min første tid som blogger, da ingen leste meg.

Det er lenge siden Hanneli var 17 år. Det var da hun ble oppdaget på gata i Oslo av fotograf Per Heimly og måtte overtale pappa til å få følge sine kreative strømminger og gi slipp på artium. Nå pendler Hanneli mellom huset i Son («det er fint å vite at hagen og rosebuskene alltid står der») og en leid leilighet på Manhattan, hvor hun og musikerkjæresten Espen Lind måtte ta et vanskelig valg.

– Jeg valgte terrasse fremfor walk-in-closet – og angrer sinnssykt.

I Hannelis dobbeltkleskap i leiligheten i New York er det bare sokker og truser som ligger med millitærkant. Ellers tyter det ut av alt fra designantrekk fra Miu Miu til vintagefavoritter.

– Jeg tillater ikke dulle ting å komme inn i skapet mitt, sier Hanneli, som etter sju år som modell tok over jobben til Charlotte Thorstvedt som VJ på MTV, før hun etablerte seg som moteblogger og stilikon. Det er vel limousinankomster og skåling med superstjerner døgnet rundt for Hanneli nå. Eller?

– Hvis man vil, ja. Men rølping og festing gjorde jeg unna de årene da mitt eneste ansvar var å være pen. Jeg har drukket nok champagne for 10 år fremover, så nå konsentrerer jeg meg om deadlines og bloggen. Det er mye jobb, det er ikke lett å finne alle disse menneskene på gata.

Vi har beveget oss fra vintageshopping (uten den lyseblå T-skjorta, men med en gul slengbukse med høyt liv i shoppingbagen) til lunsj på The Greenwich Hotel. Hanneli setter seg ned i en chesterfieldstol og forteller om sine siste mote-eventyr. Om hvorfor Zara (med over 2000 butikker i 56 land) valgte henne som motiv på tre T-skjorter («de på Zaras hovedkontor henter inspirasjon gjennom bloggen min, og digger den»). Og om middagsfesten hun ble invitert til av CFDA – Council of Fashion Designers of America, som ledes av designeren Diane von Furstenberg.

– Jeg ble kledd opp i en fantastisk kjole av designeren Yigal Azrouel. Nicole Kidman var der. De serverte enorme cocktails, og jeg følte meg utrolig utvalgt.

– Hva fikk dere til middag?

– Jeg husker ikke! Alt er en eneste stor tåkesky. Eller, vent, shepherd's pie var det. Jeg elsker shepherd's pie, men jeg spiste nesten ingenting. Jeg var dritredd for å trække i salaten. Jeg turte heller ikke å snakke med Anna (Wintour, sjefredaktør i amerikanske Vogue, red. ann.). Jeg mener, hun har gitt meg jobb, jeg er fornøyd. Det er kårny, men det er bare det at jeg aldri har drømt om dette – fordi det har virket så umulig.

For noen som snakker om klær på samme måte som andre snakker om den nye kjæresten sin, er det å bli bestevenn med Jak & Jil-blogger Tommy Ton og få adgang til den italienske über-fashionistaen Anna Dello Russos kleskap, vel, som Dello Russo selv ville sagt; «paradize, right?».

– Hun er så søt. Jeg fikk seriøst tårer i øynene da jeg så innover og oppover klesskapet hennes. Jeg og Tommy stakk innom henne på vei til flyplassen under moteuka i Milano. Jeg vet hun har en egen leilighet til alle klærne sine, med riktig temperatur for å unngå insekter og møll, men den får jeg ta senere en gang. Før jeg dro sa jeg: «One day, Anna, I will have the same as you.» Hun sa bare: «I know, honey.»

Far var hobbyfotograf, og Hannelis mor sydde nesten alle klærne sine selv. Når Hanneli ser gjennom familiealbum og spør «Mamma! Har du kastet den buksa?» og får «Ja, sannsynligvis» til svar, er det ikke særlig gøy, men kanskje en indikasjon på hvorfor Hanneli er der hun er i dag.

– Hvordan var det å vokse opp i Bærum uten å ha råd til ny boblejakke hvert kvartal?

– Det klespresset, altså! Det var voldsomt. Og det er kanskje enda verre i dag. Jeg husker at den peneste jenta i klassen sprang gråtende hjem fordi hun hadde kjøpt svart og ikke mørkeblå Levi's 501-bukse. Den dagen lærte vi uttrykket «dråpen som fikk begeret til å renne over», sier Hanneli og stopper opp og rynker pannen. Hun henvender seg til kelneren.

– Denne gresskarraviolien er noe av det beste jeg har smakt! Kan jeg ta med kokken hjem og lenke ham fast med kjetting, slik at han kan lage denne retten til meg hver dag?

Hanneli tryller fram sine største dådyroyne.

– Det tror jeg bare kokken ville blitt glad for, miss, sier kelneren og ser ut til å mene det.

Hanneli kan sjarmere seg til det meste. Men hennes første og eneste Levi's-bukse brukte hun tre år på å mase seg til.

– Jeg fikk den da jeg var 12 år. Buksa kostet 799 kroner, og jeg brukte den helt til buksebeina rakk meg midt på leggen. Jeg ble ertet, men brukte den likevel, selvfølgelig.

Det er andre tider nå. Selv om Hanneli vil holde bloggen ren og reklamefri (i alle fall en stund til), tjener hun gode penger på prosjekter relatert til bloggen. Men Hanneli kjøper ikke mote på impuls lenger.

– De klærne som skriker «bruk meg» i skapet, er jo sløsing med penger. Hvis jeg kommer over noe fint, legger jeg det av, går hjem og sover på det. Jeg husker da jeg kjøpte min første dyre Chloé-veske. Jeg tok bussen opp Madison Avenue! Jeg måtte jo ha beina litt plantet på jorda når jeg skulle svi av 2000 dollar på ei veske. Svimmel ble jeg da han bak kassa dro kortet, men etterpå var veska mi. Jeg kommer aldri til å glemme det, sier hun og biter seg i leppa av begeistring. ▶

– Nye plagg gir ny energi. Det gir deg selvtillit. Vi lever i en forbrukstid, men jeg liker også å ta fram gamle plagg for å føle meg fin.

HVITT OG SVART PALJETTKJOLE MED PEBLER FRA SRETSIS. ØREDOBBER FRA LAURICCI. ARMBÅND FRA SOO IHN KIM. SLANGERING FRA BIJULES. HODESKALLERING FRA MATINA AMANITA.

SVART BH FRA TOPSHOP. MINVGRØNT KORSETTBELTE I LAKK FRA BURBERRY. TIGHTS FRA WOOLFORD. RØDE PUMPS FRA TANIA SPINELLI. ØREDOBBER FRA LAURICCI. KJEDE FRA LEE ANGEL. ARMBÅND FRA MATINA AMANITA. RING FRA SOO IHN KIM.

– Jeg tenkte på saueskinnsjakker for tre år siden, men fant bare stygge fasonger på nett. Nå er de jo overalt. Slik har det vært lenge, det er kjempgøy å tenke på at jeg er på «den internasjonale bølgen». Jeg har mange ideer til design, men kan foreløpig bare sy pute-trekk, sier Hanneli.

HANNELIS TOPP 5- MOTETIPS:

Når du handler i vintage-butikker og second hand, let gjennom ALT. Punktum.

Se for deg hvert plagg i en annen setting enn på stativet.

«**Lim sammen**» garderoben din så ting passer sammen.

Bruk tid på å tenke gjennom om du virkelig trenger det du finner.

Lag en lookbook med forskjellige antrekk fra garderoben din som passer sammen. Bruk et polaroid-kamera, heng bildene av deg selv på skapdøra. Når du får dårlig tid, kan du si: «Aha! Look nummer 5 i dag!»

ELLEreportasje

Hanneli har på seg noe hun kaller «en engelsk sofa». Det er den sennepsgule vintagekjolen i fløyel hun mener. Kjøpt for ni dollar på eBay. Det er hennes litt kantete, rare og eklektiske stil hun elskes for. En unik stil mellom «snålt» og «akkurat nå».

– Jeg synes det er viktig å ta vare på den personen man er, derfor vil jeg aldri slutte å kjøpe billig vintage, samme hvor mye jeg tjener. Se på de nyrike som går i Louis Vuitton fra topp til tå, man får ikke automatisk bra stil av det. Det blir så kunstig.

– Har blogging gjort noe med måten folk kler seg på?

– Å ja! Når jeg er i Oslo, ser jeg at gatebildet har forandret seg de siste årene. Folk er blitt mer bevisste og åpne for internasjonale trender, ikke bare for hva som er in i Bogstadveien. Folk tør mer. Det er det som er så flott – du kan bo i Odda, blogge og gjøre noe viktig.

– Myster ikke bloggingen sin funksjon når «alle» gjør det?

– Det er mye tull og tøys blant de trillioner av bloggere der ute, men det er også jenter som Tavi (Gevinson, norskamerikansk blogger i Chicago, red. anm.). Jeg er veldig imponert over henne fordi hun allerede har et annerledes uttrykk, selv om hun bare er 13 år gammel. Hun gir en stemme til dem som

faller litt utenfor, slik jeg selv gjorde som yngre. Internett samler folk som deg selv, du føler deg kanskje alene i nærmiljøet, men så vet du at du har tusen andre venner i resten av verden. Det er så fint, sier Hanneli.

– Hvordan bruker du din stemme?

– Jeg vil være et godt forbilde, og er bevisst på at folk lytter til meg. Jeg la ut et bilde av en jente med ekte pelsjakke en gang, og fikk mange stygge kommentarer på at jeg brukte skinnveske selv. Ja, og jeg spiser kjøtt, men jeg støtter ikke den grusomme pelsindustrien som avler dyr kun for å bli pels. Jeg mener det må gå an å gjøre litt, ta små valg, i det minste for å ikke støtte pelsindustrien, uten at man behøver å bli ekstremveganer og bare spise epler som har ramlet ned fra greina. Kanskje vil Hannelis meninger og stilsmak etter hvert stjele makt fra verdens mektigste motemagasiner. Eller kanskje vil blogging forsvinne, eller gå over i andre former. Det vil uansett komme nye ansikter på banen i morgen.

– Er du redd for å falle bakpå?

– Å tenke «nå må jeg holde meg på toppen» må være en kjempestresende tilværelse. Det blir som å være C-kjendis og måtte springe på den røde løperen foran Se & Hørs kamera for å huskes. Varer dette livet en kort eller en lang periode, er det uansett noe jeg er kjempestolt av, men akkurat nå er det én ting jeg driver med – klyper meg selv i armen. ■

– Det er morsomt å se hvordan folk reagerer når du sier du er en blogger. Hvis de ikke vet hvem jeg er, er de sånn: «Oh, really?» Og så ser de bort, sier Hanneli, som mener blogging «fortsatt er en sti som trækkes», og en unik mulighet for alle til å vise fram sin stil.